

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové, soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jakuba Camrdu a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **M. N.**, zastoupena Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Václavské nám. 21, 113 60, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, poštovní přihrádka 21/AOM, 170 34, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 8. 2008, č. j. 63 Az 32/2007 – 44,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 8. 2008, č. j. 63 Az 32/2007 – 44 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatelka se kasační stížností domáhá, aby bylo zrušeno rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě (dále jen krajský soud), kterým byla odmítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2007, č. j. OAM-1-268/VL-10-12-2007, kterým byla žádost stěžovatelky o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná dle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Stěžovatelka nesouhlasí s názorem krajského soudu, že žalobu nebylo možné pro její závažné nedostatky projednat a že stěžovatelka v zákonné lhůtě pro podání žaloby toto pochybení nenapravila.

Z předloženého spisového materiálu Nejvyšší správní soud zjistil, že dne 5. 4. 2007 byla Krajskému soudu v Ostravě doručena žaloba stěžovatelky, ve které mimo jiné žádala o ustanovení právního zástupce, s tím, že nemá žádné prostředky, aby si jej mohla obstarat sama.

Usnesením ze dne 19. 10. 2007 byla stěžovatelka vyzvána k doplnění své žaloby ze dne 4. 4. 2007.

Usnesením ze dne 24. 4. 2008 krajský soud rozhodl o neustanovení advokáta stěžovatelce, když na výzvu soudu nedoložila ve lhůtě své osobní, výdělkové a majetkové poměry, ač výzvu soudu převzala dne 14. 4. 2008.

Dne 4. 3. 2008 bylo stěžovatelkou doručeno doplnění žaloby ze dne 4. 4. 2007.

Usnesením č. j. 63 Az 32/2007 - 44 byla žaloba stěžovatelky odmítnuta, když krajský soud shledal, že žalobu, kterou stěžovatelka podala k soudu, nebylo možno pro její závažné nedostatky projednat a stěžovatelka v zákonné lhůtě pro podání žaloby toto pochybení nenapravila. Nedostatky nebyly dle názoru krajského soudu odstraněny ani druhým podáním stěžovatelky nazvaným „doplnění žaloby“.

Z obsahu podané žaloby proti rozhodnutí žalovaného vyplývá, že žaloba náležitosti, k jejichž doplnění byla stěžovatelka vyzvána a které jsou vymezeny v ustanovení § 37 odst. 3 s. ř. s. a v ustanovení § 71 odst. 1 s. ř. s., obsahovala. Byla-li žaloba odůvodněna tím, že došlo k nesprávné aplikaci ustanovení § 16 odst. 2 zákona o azylu, když zde nebyly naplněny zákonné důvody pro neudělení azylu a označení žádosti jako zjevně nedůvodné, resp. minimálně pro vztažení překážky vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu. Pokud jde o skutkové věci stěžovatelka ve své žalobě odkázala na svoji žádost o udělení azylu, protokol o pohovoru a ostatní spisový materiál, a dále doplnila, že odjela do ČR, aby unikla z dosahu svého bývalého manžela, který byl alkoholik, bil ji a ztrpčoval život. Stěžovatelka dále zmínila i další důvody, proč chce zůstat v České republice. Na konci své žaloby stěžovatelka uvedla, že se bojí vrátit na Ukrajinu, kde je nyní do krajnosti vyhrocená situace, která se může proměnit v ozbrojený konflikt, z čehož má stěžovatelka strach. Dle stěžovatelky žalovaný porušil v řízení o žádosti o udělení azylu ustanovení § 3 odst. 3 a 4, § 32 odst. 1, § 33 odst. 2, § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení a ustanovení § 12 zákona o azylu.

Při shrnutí výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v podaném oprávněném prostředku proti rozhodnutí žalovaného vymezila stěžovatelka meze a rozsah přezkumné činnosti soudu způsobem dostačujícím, když napadla rozhodnutí žalovaného z důvodu, že jej považovala za nezákonné z důvodu nesprávného právního posouzení a z důvodu vady řízení, spočívající v tom, že skutková podstata, ze které správní orgán vycházel, nevychází ze spolehlivé a úplně zjištěného stavu věci. Bylo-li z obsahu podané žaloby, jakož i z obsahu správního spisu, který měl soud k dispozici,

nepochybné, že žaloba byla podána včas, byly zřejmé důvody, z nichž je žaloba podána, jakož i to, čeho se stěžovatelka domáhá, není nikterak odůvodněn takový formalistický přístup soudu, kdy je stěžovatelka vyzývána, nadto aniž by bylo bráno v potaz, že žádala o ustanovení advokáta, ke sdělení údajů, o nichž není pochyb. Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že byl opravný prostředek stěžovatelky projednatelný a soud mohl napadené rozhodnutí žalovaného přezkoumat.

Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým byl dle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnut návrh stěžovatelky, je nezákonné.

Proto také kasačnímu soudu nezbylo, nežli z důvodu ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě zrušit a vrátit mu k dalšímu řízení (ustanovení § 110 s. ř. s.).

V novém rozhodnutí rozhodne krajský soud i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (ustanovení § 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 22. května 2009

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu